Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25968
Copyright: Admont, Benediktinerstift

ds. miam. ut cognoscamus peccata mea. uerumtamen. ut efficam
peccata. gram et glam dabit dns. gram in peccati remissione.
glam in peccatoris iustificatione. uel primi remuneratione.
Sequitur. Descendit hic iustificatus in domum suam ab illo. Iste
bonum descensum facit. quia ex profunde humilitatis radice se ipsum
submittit. In domum suam. quia non alienam sed propriam conditus preseru
atur scientiam. ab illo. ab illo uniq; quia pri fuerat pharisaeus sup
bus et elatus. humilis iam in oculis suis publicanus. quia om
nis qui se exaltat humiliabitur. et qui se humiliat exaltabitur v R.
Omnis qui se exaltat p superbiam. cooperante et adiuuante deo
humiliabitur p penitentiam. et qui se humiliat p penitentiam. exal
tabitur p ueram iustitiam et innocentiam. dd hunc sensum euangli
cum. magnam habet aptitudinem oratio hodierna. quae in
duo membra diuisa. ad duos homines pharisaeum et publicanum
respicit. primum membrum Omps semptime ds. qui abundantia
pietatis tuae et merita supplicum excedis et uota ad pharisaeum.
qui merita sua iactabat. et uota sua deo grata esse putabat.
secdm membrum effunde sup nos miam tuam. ut dimittas quae
esceientia meruit. et adiciat qd oratio non psumit ad publicanum.
qui nec oculos ad celum leuare uolens. eo qd conscientia peccatix
eum remordebat. tamen peccatorum remissionem efflagitabat.
Duo autem homines isti sic in lectione euangelica pmisimus. unus
idemq; e homo. qui in pmordio confusionis suae pharisaeus. pmodum
se ipsum ueracem agnoscens humilis in oculis suis fit publican.
et ex abundantia diuine pietatis. qui et merita supplicum excee
dit et uota. multum confidens. dimittit s p miam dei peccata
quae commisit. humilem precatur. et remunerationem eternorum
quam oratio nondum psumit adiicit s exorat. Quae autem merita.
et qui uota mea sint. Sunt ut in iudicio merita hominis peccato
ris. abrenuntiare seclo. peccata relinquere. conuertu ad dm.